

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการขยะของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเทศบาลตำบลหนองพลับ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษารูปแบบการจัดการขยะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองพลับ 2) ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะ ความตระหนักของปัญหาขยะ และการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเทศบาลตำบลหนองพลับ 3) เสนอรูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเก็บข้อมูลจากประชาชน จำนวน 366 คน ดังผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่ 1 รูปแบบการจัดการขยะของประชาชน

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะ ความตระหนักของปัญหาขยะ และการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเทศบาลตำบลหนองพลับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2. ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 1 รูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ตอนที่ 1 รูปแบบการจัดการขยะของประชาชน

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	122	33.33
หญิง	244	66.67
รวม	366	100.00

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	123	33.61
30 ปีขึ้นไป-45 ปี	140	38.25
ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	103	28.14
รวม	366	100.00
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	150	40.98
มัธยมศึกษา/ ปวช.	128	34.97
ปวส./ อนุปริญญา	30	8.20
ปริญญาตรี	58	15.85
รวม	366	100.00
ตำแหน่งหน้าที่ในชุมชน		
ผู้นำชุมชน	12	3.28
อสม.	35	9.56
ประชาชน	298	81.42
ข้าราชการ/ ลูกจ้างของรัฐ	21	5.74
รวม	366	100.00
อาชีพ		
ข้าราชการ	28	7.65
เกษตรกร	26	7.10
ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	86	23.50
รับจ้างทั่วไป	124	33.88
พนักงานบริษัท	27	7.38
ลูกจ้างของรัฐ	26	7.10
อื่น ๆ	49	13.39
รวม	366	100.00

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้		
ไม่มีรายได้	46	12.57
ต่ำกว่า 5,000 บาท	70	19.13
5,000-10,000 บาท	171	46.72
10,001-20,000 บาท	53	14.48
มากกว่า 20,000 บาท	26	7.10
รวม	366	100.00

จากตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 66.67 มีอายุ 30 ปีขึ้นไป-45 ปี มากที่สุด ร้อยละ 38.25 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 30 ปี และตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป ร้อยละ 33.61 และ 28.14 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 40.98 รองลงมาคือ มัธยมศึกษา/ ปวช. ปริญญาตรี และปวส./ อนุปริญญา ร้อยละ 34.97, 15.85 และ 8.20 ตามลำดับ ตำแหน่งหน้าที่ ในชุมชนส่วนใหญ่เป็นประชาชน ร้อยละ 81.42 รองลงมาคือ อสม. ข้าราชการ/ ลูกจ้างของรัฐ ผู้นำชุมชน และนักการเมืองท้องถิ่น ร้อยละ 9.56, 5.74, 2.73 และ 0.55 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีอาชีพ รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 33.88 รองลงมาคือ ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว อื่น ๆ ข้าราชการ พนักงานบริษัท เกษตรกรรม ลูกจ้างของรัฐ ร้อยละ 23.50, 13.39, 7.65, 7.38, 7.10, 7.10 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีรายได้ 5,000-10,000 บาท ร้อยละ 46.72 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 5,000 บาท 10,001-20,000 บาท ไม่มีรายได้ และมากกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 19.13, 14.48, 12.57 และ 7.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรูปแบบการจัดการขยะ
ของประชาชน

รูปแบบการจัดการขยะของประชาชน	จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบการจัดการขยะ		
ใส่ในหลุมที่ขุดไว้แล้วฝังกลบเมื่อเต็ม	1	0.27
ใส่ถังขยะโดยไม่ได้คัดแยก	65	17.76
แยกขยะส่วนที่ขายได้แล้วทิ้งส่วนที่เหลือลงในถังขยะ	219	59.84
แยกขยะส่วนที่ขายได้และขยะเปียกออก แล้วทิ้งส่วนที่เหลือลงในถังขยะของเทศบาล	81	22.13
รวม	366	100.00
เหตุผลที่มีการคัดแยกขยะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เพื่อนำขยะไปขาย	285	52.88
เพื่อช่วยลดโลกร้อน	126	23.37
เพื่อลดภาระให้กับเทศบาล	123	22.82
อื่น ๆ	5	0.93
รวม	539	100.00
รูปแบบการนำขยะเปียกไปใช้ประโยชน์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
นำไปเป็นอาหารสัตว์ เช่น ไก่ ปลา สุกร	141	56.86
นำไปใส่ดินไม้บริเวณบ้าน	69	27.82
นำไปทำปุ๋ยหมักไว้ใช้ในครัวเรือน	38	15.32
รวม	248	100.00
การคัดแยกขยะอันตราย		
ไม่ได้คัดแยก	293	80.05
คัดแยก	73	19.95
รวม	366	100.00

จากตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการจัดการขยะของประชาชน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรูปแบบการจัดการขยะด้วยการแยกขยะส่วนที่ขายได้ แล้วทิ้งส่วนที่เหลือลงในถังขยะเทศบาล ร้อยละ 59.84 รองลงมาคือ แยกขยะ

ส่วนที่ขายได้ และขยะเปียกออก แล้วทิ้งส่วนที่เหลือลงในถังขยะของเทศบาล ใส่ถังขยะของเทศบาลทั้งหมดโดยไม่ได้คัดแยก และชุดหลุมไว้ในสวนหลังบ้านแล้วฝังกลบเมื่อเต็ม ร้อยละ 22.13, 17.76 และ 0.27 ตามลำดับ เหตุผลที่มีการคัดแยกมากที่สุดคือ เพื่อนำขยะไปขาย รองลงมาคือ เพื่อช่วยลดโลกร้อน เพื่อลดภาระให้กับเทศบาล และอื่น ๆ ร้อยละ ส่วนใหญ่ไม่มีการนำขยะเปียกไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 52.91 รูปแบบการนำไปใช้ประโยชน์มากที่สุด คือ นำไปเป็นอาหารสัตว์ เช่น ไก่ ปลา สุกร รองลงมาคือ นำไปใส่ต้นไม้บริเวณบ้าน และนำไปทำปุ๋ยหมักไว้ใช้ในครัวเรือน ส่วนใหญ่ไม่มีการคัดแยกขยะอันตราย ร้อยละ 80.05

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะ ความตระหนักของปัญหาขยะ และการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะ ความตระหนักของปัญหาขยะ และการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยภาพรวมและรายด้าน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะ ความตระหนักของปัญหาขยะ และการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	$\bar{X}$	SD	แปลความ	อันดับ
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะ				
ด้านความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับขยะมูลฝอย	0.67	0.31	ปานกลาง	2
ด้านความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	0.71	0.21	มาก	1
ภาพรวม	0.70	0.20	มาก	
ความตระหนักของปัญหาขยะ				
ด้านความรุนแรงของปัญหา	3.58	0.52	มาก	1
ด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญห	3.27	0.75	ปานกลาง	2
ภาพรวม	3.39	0.60	ปานกลาง	
การจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง				
ด้านความพอประมาณ	3.43	0.80	มาก	3
ด้านความมีเหตุผล	4.03	0.58	มาก	1
ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	3.59	0.83	มาก	2
ภาพรวม	3.69	0.58	มาก	

จากตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะ โดยภาพรวม พบว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

มีค่าเฉลี่ย 0.70 ($SD = 0.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ค่าเฉลี่ย 0.71 ($SD = 0.21$) รองลงมาคือ ด้านความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับขยะมูลฝอย ค่าเฉลี่ย 0.67 ($SD = 0.31$)

ความตระหนักของปัญหาขยะโดยภาพรวม พบว่า ประชาชนมีความตระหนักของปัญหาขยะโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.39 ($SD = 0.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความรุนแรงของปัญหา ค่าเฉลี่ย 3.58 ($SD = 0.52$) รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ค่าเฉลี่ย 3.27 ($SD = 0.75$)

การจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวม พบว่า ประชาชนมีการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.69 ($SD = 0.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความมีเหตุผล ค่าเฉลี่ย 4.03 ($SD = 0.58$) รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ค่าเฉลี่ย 3.59 ($SD = 0.83$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความพอประมาณ ค่าเฉลี่ย 3.43 ($SD = 0.80$)

ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับขยะมูลฝอย

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ ขยะมูลฝอย	จำนวนและร้อยละของความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะ			$\bar{x}$	SD	แปลความ	อันดับ
	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	ไม่ทราบ				
1. ขยะเป็นของที่ไปแล้วไม่ควร นำกลับมาใช้ใหม่	136 (37.16)	221 (60.38)	9 (2.46)	0.60	0.49	ปานกลาง	3
2. การแยกขยะตั้งแต่ครัวเรือน เป็นการลดภาระค่าใช้จ่าย ของเทศบาลลงได้	271 (74.04)	30 (8.20)	65 (17.76)	0.74	0.44	มาก	2
3. การเผาขยะเป็นวิธีการกำจัด ขยะที่ดีที่สุด	45 (12.30)	284 (77.60)	37 (10.11)	0.78	0.42	มาก	1
ภาพรวม				0.67	0.31	ปานกลาง	

จากตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับขยะมูลฝอย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 0.67 ($SD = 0.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การเผาขยะเป็นวิธีการกำจัดขยะที่ดีที่สุด

ค่าเฉลี่ย 0.78 ($SD = 0.42$) รองลงมาคือ การแยกขยะตั้งแต่ครัวเรือนเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายของเทศบาลลงได้ ค่าเฉลี่ย 0.74 ($SD = 0.44$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ขยะเป็นของที่ใช้แล้วไม่ควรนำกลับมาใช้ใหม่ ค่าเฉลี่ย 0.60 ($SD = 0.49$)

ตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวนและร้อยละของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะ			$\bar{x}$	SD	แปลความ	อันดับ
	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	ไม่ทราบ				
1. กระจาย ขวดพลาสติก ขวดแก้ว กระจก น้ำอัดลมที่ใช้แล้วไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้	100 (27.32)	238 (65.03)	28 (7.65)	0.65	0.48	ปานกลาง	4
2. การกำจัดขยะเปียกที่ดีที่สุดคือการนำไปเป็นอาหารสัตว์หรือทำปุ๋ยหมัก	337 (92.08)	16 (4.37)	13 (3.55)	0.92	0.27	มาก	2
3. ขวดยาฆ่าแมลงควรกำจัดด้วยการฝังดิน	180 (49.18)	136 (37.16)	50 (13.66)	0.37	0.48	ปานกลาง	6
4. การนำขยะบางประเภทมาใช้ซ้ำสามารถช่วยลดปริมาณขยะลงได้	316 (86.34)	27 (7.38)	23 (6.28)	0.86	0.34	มาก	3
5. ขยะอันตรายควรแยกทิ้งต่างหากไม่ควรนำไปทิ้งรวมกับขยะทั่วไป	345 (94.26)	11 (3.01)	10 (2.73)	0.94	0.23	มาก	1
6. การนำขยะเปียกไปทำปุ๋ยหมักเหมาะสำหรับผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรเท่านั้น	190 (51.91)	158 (43.17)	18 (4.92)	0.43	0.50	ปานกลาง	5
ภาพรวม				0.71	0.21	มาก	

จากตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 0.71 ($SD = 0.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ขยะอันตรายควรแยกทิ้งต่างหาก ไม่ควรนำไปทิ้งรวมกับขยะทั่วไป ค่าเฉลี่ย 0.94 ($SD = 0.23$) รองลงมาคือ การกำจัดขยะเปียกที่ดีที่สุดคือการนำไปเป็นอาหารสัตว์หรือทำปุ๋ยหมัก ค่าเฉลี่ย 0.92 ($SD = 0.27$) และข้อที่มี

ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ขวดยามาแมลงควรกำจัดด้วยการฝังดิน มีค่าเฉลี่ย 0.37 (SD = 0.28)

ตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความตระหนักด้านความรุนแรงของปัญหา

ความตระหนักด้านความรุนแรง ของปัญหา	จำนวนและร้อยละของความตระหนักของปัญหาขยะ					$\bar{X}$	SD	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด				
1. มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับ ปัญหาขยะของเทศบาลตำบล หนองพลับ	103 (28.14)	168 (45.90)	90 (24.59)	4 (1.09)	1 (0.27)	4.01	0.77	มาก	3
2. ปัญหาขยะมูลฝอยมีผลกระทบ ต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจของ ท่าน	160 (43.72)	157 (42.90)	41 (11.20)	5 (1.37)	3 (0.82)	4.27	0.78	มากที่สุด	2
3. ปัญหาขยะเป็นปัญหาเร่งด่วน ที่ควรได้รับการแก้ไข	156 (42.62)	170 (46.45)	35 (9.56)	4 (1.09)	1 (0.27)	4.30	0.71	มากที่สุด	1
4. การแก้ไขปัญหามลพิษที่ คือการเพิ่มถังขยะให้เพียงพอต่อ หลังคาเรือนที่เพิ่มขึ้น	125 (34.15)	121 (33.06)	68 (18.58)	38 (10.38)	14 (3.83)	2.17	1.12	น้อย	5
5. ปัญหาขยะเกิดจากการบริหาร จัดการที่ไม่มีประสิทธิภาพ ของเทศบาลเพียงฝ่ายเดียว	25 (6.83)	81 (22.13)	104 (28.42)	127 (34.70)	29 (7.92)	3.15	1.07	ปานกลาง	4
ภาพรวม						3.58	0.52	มาก	

จากตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความตระหนักด้านความรุนแรงของปัญหา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.58 (SD = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัญหาขยะเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ควรได้รับการแก้ไข ค่าเฉลี่ย 4.30 (SD = 0.71) รองลงมาคือ ด้านปัญหาขยะมูลฝอยมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจของท่าน ค่าเฉลี่ย 4.27 (SD = 0.78) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การแก้ไขปัญหามลพิษที่ดีที่สุดคือการเพิ่มถังขยะให้เพียงพอต่อหลังคาเรือนที่เพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ย 2.17 (SD = 1.12)

ตารางที่ 14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความตระหนักด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

ความตระหนักด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา	จำนวนและร้อยละของความตระหนักของปัญหาขยะ					$\bar{X}$	SD	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด				
1. การแก้ไขปัญหาขยะเป็นหน้าที่ของเทศบาลเพราะมีความพร้อมของงบประมาณและบุคลากรอยู่แล้ว	84 (22.95)	91 (24.86)	70 (19.13)	101 (27.60)	20 (5.46)	2.68	1.25	ปานกลาง	7
2. เทศบาลไม่ควรจัดเก็บค่าธรรมเนียมเก็บขยะจากประชาชนเพราะรัฐบาลอุดหนุนงบประมาณให้แล้ว	108 (29.51)	91 (24.86)	98 (26.78)	55 (15.03)	14 (3.83)	2.39	1.17	มาก	8
3. การคัดแยกขยะเป็นสิ่งไม่จำเป็นเพราะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมจัดเก็บขยะแก่เทศบาลในอัตราที่เท่ากัน	21 (5.74)	92 (25.14)	69 (18.85)	142 (38.80)	42 (11.48)	3.25	1.13	ปานกลาง	4
4. การคัดแยกขยะเป็นการเพิ่มภาระให้กับท่าน	23 (6.28)	63 (17.21)	54 (14.75)	171 (46.72)	55 (15.03)	3.47	1.13	ปานกลาง	3
5. ขยะที่ตกค้างถึงหน้าบ้านของท่านเป็นหน้าที่ของเทศบาลที่ต้องมาเก็บกวาดให้เรียบร้อย	32 (8.74)	104 (28.42)	58 (15.85)	128 (34.97)	44 (12.02)	3.13	1.20	ปานกลาง	5
6. การนำขยะเปียกไปทำปุ๋ยชีวภาพเหมาะสำหรับผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรเท่านั้น	68 (18.58)	97 (26.50)	67 (18.31)	104 (28.42)	30 (8.20)	2.81	1.27	ปานกลาง	6
7. พร้อมทั้งร่วมมือกับเทศบาลในการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย	125 (34.15)	197 (53.83)	39 (10.66)	3 (0.82)	2 (0.55)	4.20	0.70	มากที่สุด	1
8. เห็นด้วยกับแนวทาง การแก้ไขปัญหามลพิษของเทศบาล เช่น การส่งเสริมการคัดแยกขยะในครัวเรือน ถนนปลอดถังขยะ ธนาคารขยะ ผ้าป่าขยะ เป็นต้น	145 (39.62)	162 (44.26)	48 (13.11)	8 (2.19)	3 (0.82)	4.20	0.81	มากที่สุด	2
ภาพรวม						3.27	0.75	ปานกลาง	

จากตารางที่ 14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความตระหนักด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.27 (SD = 0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ พร้อมทั้งร่วมมือกับเทศบาลในการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย ค่าเฉลี่ย 4.20 (SD = 0.70) รองลงมาคือ เห็นด้วยกับ

แนวทางการแก้ไขปัญหาขยะของเทศบาล เช่น การส่งเสริมการคัดแยกขยะในครัวเรือน ถนนปลอดถังขยะ ธนาคารขยะ ฝั่ป่าขยะ เป็นต้น ค่าเฉลี่ย 4.20 (SD = 0.81) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เทศบาลไม่ควรถัดเก็บค่าธรรมเนียมเก็บขยะจากประชาชนเพราะรัฐบาลอุดหนุนงบประมาณให้แล้ว มีค่าเฉลี่ย 2.39 (SD = 1.17)

ตารางที่ 15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ

การจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ	จำนวนและร้อยละของการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					$\bar{X}$	SD	แปลความ	อันดับ
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย				
1. ลดการบริโภคที่ฟุ่มเฟือยโดยเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับความเป็นในการดำรงชีพ เช่น เลือกซื้ออาหารที่พอดีกับการบริโภคในครัวเรือน หรือการเลือกซื้อวัตถุสิ่งของที่เหมาะสมกับฐานะทางการเงินของท่าน	135 (36.89)	102 (27.87)	84 (22.95)	38 (10.38)	7 (1.91)	3.87	1.08	มาก	1
2. เลือกใช้สินค้าชนิดเดิม (ผงซักฟอก น้ำยาล้างจาน น้ำยาทำความสะอาด และถ่านไฟฉายชนิดชาร์จใหม่ เป็นต้น) เพื่อลดปริมาณถุงบรรจุภัณฑ์	96 (26.23)	137 (37.43)	117 (31.97)	13 (3.55)	3 (0.82)	3.85	0.88	มาก	2
3. เลือกใช้ตะกร้าหรือถุงผ้าบรรจุสิ่งของแทนถุงพลาสติกเมื่อต้องซื้อในปริมาณมาก ๆ	53 (14.48)	59 (16.12)	155 (42.35)	71 (19.40)	28 (7.65)	3.10	1.11	ปานกลาง	6
4. เลือกใช้สินค้าที่มีหีบบรรจุภัณฑ์น้อย และตัวสินค้าไม่เป็นพิษ	91 (24.86)	118 (32.24)	98 (26.78)	51 (13.93)	8 (2.19)	3.64	1.07	มาก	3
5. ใช้ปิ่นโตหรือกล่องใส่อาหารแทนการใช้ถุงพลาสติกหรือกล่องโฟม	67 (18.31)	57 (15.57)	147 (40.16)	76 (20.77)	19 (5.19)	3.21	1.12	ปานกลาง	5
6. หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุย่อยสลายยาก เช่น โฟมหรือถุงพลาสติกบรรจุอาหาร	61 (16.67)	80 (21.86)	159 (43.44)	58 (15.85)	8 (2.19)	3.35	1.01	ปานกลาง	4
7. พกผ้าเช็ดหน้าติดตัวเพื่อลดการใช้ทิชชู	65 (17.76)	80 (21.86)	91 (24.86)	34 (9.29)	96 (26.23)	2.96	1.44	ปานกลาง	7
ภาพรวม						3.43	0.80	มาก	

จากตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.43 ($SD = 0.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ลดการบริโภคที่ฟุ่มเฟือย โดยเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับความจำเป็นในการดำรงชีพ เช่น เลือกซื้ออาหารที่พอดีกับการบริโภคในครัวเรือน หรือการเลือกใช้วัสดุสิ่งของที่เหมาะสมกับฐานะทางการเงินของท่าน ค่าเฉลี่ย 3.87 ($SD = 1.08$) รองลงมาคือ เลือกใช้สินค้าชนิดเดิม (ผงซักฟอก น้ำยาล้างจาน น้ำยาทำความสะอาด และถ่านไฟฉายชนิดชาร์จใหม่ เป็นต้น) เพื่อลดปริมาณถุงบรรจุภัณฑ์ ค่าเฉลี่ย 3.85 ($SD = 0.88$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ พกผ้าเช็ดหน้าติดตัวเพื่อลดการใช้ทิชชู มีค่าเฉลี่ย 2.96 ($SD = 1.44$)

ตารางที่ 16 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล

การจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล	จำนวนและร้อยละของการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					$\bar{X}$	SD	แปลความ	อันดับ
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย				
1. ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างคุ้มค่าจนกว่าจะพัง และซ่อมไม่ได้ เช่น โทรศัพท์มือถือ เครื่องใช้ไฟฟ้า รถยนต์ รถจักรยานยนต์	179 (48.91)	137 (37.43)	34 (9.29)	9 (2.46)	7 (1.91)	4.29	0.88	มากที่สุด	2
2. เลือกซื้อสินค้าที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้	78 (21.31)	140 (38.25)	141 (38.52)	4 (1.09)	3 (0.82)	3.78	0.82	มาก	6
3. รับประทานอาหารที่ร้านเพื่อลดการสร้างขยะจากกล่องโฟม	57 (15.57)	125 (34.15)	126 (34.43)	47 (12.84)	11 (3.01)	3.46	1.00	มาก	7
4. เต็มใจและยินยอมชำระค่าธรรมเนียมขยะแก่เทศบาลทุกครั้ง ที่เทศบาลเรียกเก็บ	212 (57.92)	54 (14.75)	74 (20.22)	12 (3.28)	14 (3.83)	4.20	1.11	มากที่สุด	3
5. เก็บกวาดขยะที่ตกเรี่ยราดข้างถังขยะทุกครั้งที่พบเห็น	125 (34.15)	110 (30.05)	104 (28.42)	23 (6.28)	4 (1.09)	3.90	0.98	มาก	5
6. เลือกใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีเครื่องหมายประหยัดไฟ	206 (56.28)	123 (33.61)	29 (7.92)	5 (1.37)	3 (0.82)	4.43	0.77	มากที่สุด	1
7. นำเสื้อผ้าเก่า ๆ ไปบริจาคหรือนำไปเป็นผ้าเช็ดมือ เช็ดพื้น	156 (42.62)	123 (33.61)	65 (17.76)	21 (5.74)	1 (0.27)	4.13	0.92	มาก	4
ภาพรวม						4.03	0.58	มาก	

จากตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.03 (SD = 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เลือกใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีเครื่องหมายประหยัดไฟ ค่าเฉลี่ย 4.43 (SD = 0.77) รองลงมาคือ ใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างคุ้มค่า จนกว่าจะพัง และซ่อมไม่ได้ เช่น โทรศัพท์มือถือ เครื่องใช้ไฟฟ้า รถยนต์ รถจักรยานยนต์ ค่าเฉลี่ย 4.29 (SD = 0.88) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ รับประทานอาหารที่ร้านเพื่อลดการสร้างขยะจากกล่องโฟม มีค่าเฉลี่ย 3.46 (SD = 1.00)

ตารางที่ 17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน

การจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	จำนวนและร้อยละของการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง					$\bar{X}$	SD	แปลความ	อันดับ
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย				
1. คัดแยกขวด พลาสติก หรือของที่ขายได้ก่อนทิ้งลงถังขยะ	258 (70.49)	59 (16.12)	37 (10.11)	5 (1.37)	7 (1.91)	4.52	0.87	มากที่สุด	1
2. นำขยะที่คัดแยกไปขายเพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัว	240 (66.57)	56 (15.30)	46 (12.57)	20 (5.46)	4 (1.09)	4.39	0.97	มากที่สุด	2
3. นำขยะเปียกไปใส่โคนไม้บริเวณบ้าน หรือนำไปทำปุ๋ยหมัก	100 (27.32)	79 (21.58)	98 (26.78)	44 (12.02)	45 (12.30)	3.50	2.46	มาก	4
4. เลือกใช้ยามาแมลงที่ทำจากวัสดุธรรมชาติ เช่น น้ำหมักจากข้า สะเดา	46 (12.57)	47 (12.84)	98 (26.78)	59 (16.12)	116 (31.69)	2.58	1.38	น้อย	6
5. นำเศษอาหารที่เหลือจากการรับประทานหรือประกอบอาหารไปใช้เลี้ยงสัตว์ เช่น ไข่ เลี้ยงสุกร ปลา หรือไก่	182 (49.73)	80 (21.86)	43 (11.75)	23 (6.28)	38 (10.38)	3.94	1.34	มาก	3
6. เลือกใช้พลังงานทางเลือก เช่น การใช้แก๊สหุงต้มหรือน้ำมันไบโอดีเซลแทนน้ำมันเชื้อเพลิงดีเซลรถยนต์	73 (19.95)	43 (11.75)	68 (18.58)	31 (8.47)	151 (41.26)	2.61	1.58	ปานกลาง	5
ภาพรวม						3.59	0.83	มาก	

จากตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.59

(SD = 0.83) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ คัดแยกขวด พลาสติก หรือของที่ขายได้ก่อนถึงลงถึงขยะ ค่าเฉลี่ย 4.52 (SD = 0.87) รองลงมาคือ นำขยะที่คัดแยกไปขายเพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัว ค่าเฉลี่ย 4.39 (SD = 0.97) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เลือกล้างผักผลไม้ที่ทำจากวัสดุธรรมชาติ เช่น น้ำหมักจาก ข่า สะเดา มีค่าเฉลี่ย 2.58 (SD = 1.38)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตารางที่ 18 จำนวน และร้อยละของปัญหาอุปสรรค และข้อจำกัดของการจัดการขยะของเทศบาลตำบลหนองพลับ

ปัญหาอุปสรรค และข้อจำกัดของการจัดการขยะของเทศบาลตำบลหนองพลับ	จำนวน
1. ไม่มีถังสำหรับการคัดแยกขยะแต่ละชนิด	10
2. ความเร่งรีบและความเคยชินในการใช้ชีวิต	5
3. ขยะบางชนิดไม่สามารถจัดการด้วยตนเอง	4
4. การเพิ่มขึ้นของถุงพลาสติกที่ใช้ในการบรรจุหรือใส่สิ่งของ	4
5. แหล่งรับซื้อขยะ	2
6. ความถี่ในการจัดเก็บขยะน้อยเกินไป	1
7. ขาดความรู้ในการทำปุ๋ยหมักในครัวเรือน	1

จากตารางที่ 18 จำนวน และร้อยละของปัญหาอุปสรรค และข้อจำกัดของการจัดการขยะของเทศบาลตำบลหนองพลับ พบว่า ประชาชนมีปัญหาอุปสรรคด้านไม่มีถังสำหรับการคัดแยกขยะแต่ละชนิดมากที่สุด รองลงมาคือ ความเร่งรีบและความเคยชินในการใช้ชีวิต ขยะบางชนิดไม่สามารถจัดการด้วยตนเอง การเพิ่มขึ้นของถุงพลาสติกที่ใช้ในการบรรจุหรือใส่สิ่งของ แหล่งรับซื้อขยะ ความถี่ในการจัดเก็บขยะน้อยเกินไป และขาดความรู้ในการทำปุ๋ยหมักในครัวเรือน ตามลำดับ

ตารางที่ 19 จำนวน และร้อยละของข้อเสนอแนะรูปแบบการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม
ในการลดปริมาณขยะก่อนทิ้ง

ข้อเสนอแนะรูปแบบการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการลดปริมาณขยะก่อนทิ้ง	จำนวน
1. เทศบาลควรจัดหาถังขยะแบบแยกขยะเปียก ขยะแห้ง	12
2. ส่งเสริมให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง	9
3. จัดทำคู่มือให้ความรู้การคัดแยกขยะแก่ประชาชน	6
4. รณรงค์ในการใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติกหรือหิ้วตะกร้าไปซื้อของ	2
5. ส่งเสริมการจัดตั้งธนาคารขยะในชุมชน	2
6. จัดที่ทิ้งขยะรวมในชุมชน	1
7. รณรงค์ลดการใช้ถุงพลาสติก	1
8. เทศบาลให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาขยะแก่ประชาชนได้รับทราบ	1
9. เทศบาลรับซื้อขยะจากประชาชนในราคาที่สูงกว่าร้านรับซื้อขยะ	1
10. เทศบาลรับซื้อถุงพลาสติก	1
11. ส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะเปียกแล้วเทศบาลนำไปทำปุ๋ยหมัก	1

จากตารางที่ 19 จำนวน และร้อยละของข้อเสนอแนะรูปแบบการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะก่อนทิ้ง พบว่า ประชาชนมีข้อเสนอแนะด้านเทศบาลควรจัดหาถังขยะแบบแยกขยะเปียก ขยะแห้งมากที่สุด รองลงมาคือ ส่งเสริมให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง จัดทำคู่มือให้ความรู้การคัดแยกขยะแก่ประชาชน รณรงค์ในการใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติกหรือหิ้วตะกร้าไปซื้อของ ส่งเสริมการจัดตั้งธนาคารขยะในชุมชน จัดที่ทิ้งขยะรวมในชุมชน รณรงค์ลดการใช้ถุงพลาสติก เทศบาลให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาขยะแก่ประชาชนได้รับทราบ เทศบาลรับซื้อขยะจากประชาชนในราคาที่สูงกว่าร้านรับซื้อขยะ เทศบาลรับซื้อถุงพลาสติก ส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะเปียกแล้วเทศบาลนำไปทำปุ๋ยหมัก ตามลำดับ

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

จากการวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการขยะของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และผู้นำชุมชนที่มี
การจัดการขยะในครัวเรือน จำนวน 12 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รูปแบบการจัดการขยะที่เหมาะสมของประชาชน

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะทางการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 รูปแบบการจัดการขยะที่เหมาะสมของประชาชน

ผู้ให้ข้อมูลหลักให้ข้อเสนอรูปแบบการจัดการขยะที่เหมาะสมของเทศบาลตำบล

หนองพลับ สรุปผลได้ดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ข้อเสนอรูปแบบการจัดการขยะที่เหมาะสมของเทศบาลตำบลหนองพลับ

ข้อเสนอรูปแบบการจัดการขยะที่เหมาะสมของเทศบาลตำบลหนองพลับ	จำนวน
1. ส่งเสริมการจัดการขยะที่ต้นทางโดยส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะในครัวเรือน ออกเป็น 4 ประเภทก่อนทิ้งลงถังขยะ	8
2. รณรงค์ให้ประชาชนลดการสร้างขยะ เช่น ใช้ถุงผ้า ตะกร้า แทนการใช้ ถุงพลาสติก	4

จากตารางที่ 20 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่เสนอรูปแบบการจัดการขยะที่ต้นทาง
ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“การจัดการขยะที่เหมาะสมควรจัดการที่ต้นทาง โดยเจ้าหน้าที่ต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับ
ขยะแก่ประชาชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นกิจกรรมการคัดแยกขยะในครัวเรือน
เพื่อลดปริมาณขยะให้ลดน้อยลง แล้วนำขยะเปียกมาทำปุ๋ยหมัก” (นาย ก (นามสมมติ), สัมภาษณ์,
7 พฤษภาคม 2556)

“รูปแบบการจัดการขยะที่เหมาะสม คือ การกำจัดตั้งแต่ต้นทางโดยให้ประชาชนคัดแยก
ขยะออกเป็น 4 ประเภท คือ ขยะที่ขายได้ให้เก็บไว้ขายกับพ่อค้ารับซื้อของเก่า ขยะที่ย่อยสลายให้นำ
เก็บไปเลี้ยงสัตว์หรือทำปุ๋ยหมัก ขยะทั่วไปให้เทศบาลจัดเก็บไปกำจัด และขยะอันตรายแยกเก็บไว้
แล้วนำมาแลกแต้ม แลกของรางวัล เพื่อให้เทศบาลแยกกำจัดในภายหลัง ” (นาย ข (นามสมมติ),
สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“ต้องคัดแยกขยะตั้งแต่ครัวเรือน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง
เพื่อแยกขยะเปียก ขยะแห้ง ขยะที่ขายได้ และขยะที่อันตราย” (นาย ค (นามสมมติ), สัมภาษณ์,
7 พฤษภาคม 2556)

“เทศบาลต้องให้ความรู้ประชาชนเกี่ยวกับการคัดแยกขยะในครัวเรือน และส่งเสริมการจัดตั้งธนาคารขยะในชุมชน และรับซื้อขยะจากประชาชนในราคาที่สูงกว่าท้องตลาด” (นาย ง (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“ส่งเสริมให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะ เพื่อลดปริมาณขยะที่เทศบาลต้องจัดเก็บ” (นาย จ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“รณรงค์ให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะ แล้วเก็บไว้ขายกับพ่อค้ารับซื้อของเก่า” (นาย ฉ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“เทศบาลต้องให้ความรู้แก่ประชาชนในการคัดแยกขยะ และการนำขยะไปใช้ประโยชน์ เพื่อลดปริมาณขยะให้น้อยลง” (นาย ช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“เทศบาลต้องรับซื้อขยะจากประชาชน และให้ความรู้เกี่ยวกับการทำปุ๋ยหมักแก่ประชาชน” (นาย ซ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“เทศบาลควรทำโครงการธนาคารขยะอย่างจริงจัง” (นาย ฅ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“รณรงค์ให้ประชาชนมีการลดการสร้างขยะ โดยใช้ถุงผ้าหรือตะกร้า” (นาย ญ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“รณรงค์ให้ประชาชนลดการใช้ถุงพลาสติก โฟม” (นาย ฎ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบปัญหา และรณรงค์ให้ช่วยกันลดปริมาณขยะ” (นาย ฏ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

ตอนที่ 2 การจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้ให้ข้อมูลหลักมีข้อเสนอแนะ ดังตารางที่ 21 ดังนี้

ตารางที่ 21 ข้อเสนอรูปแบบการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ด้านความพอประมาณ

ข้อเสนอรูปแบบการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ	จำนวน
1. ใช้วัสดุที่ย่อยสลายง่าย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	8
2. ลดการสร้างขยะที่ไม่จำเป็น	4

“ให้ความรู้แก่ประชาชนในการลดปริมาณขยะ เช่น การคัดแยกขยะ การลดการใช้ถุงพลาสติก และโฟม” (นาย ก (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“ส่งเสริมให้ประชาชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคมาใช้สิ่งของที่ย่อยสลายได้ง่ายตามธรรมชาติ เน้นการบริโภคของไทย หลีกเลี่ยงการวัสดุที่ย่อยสลายได้ยาก และลดการใช้ถุงพลาสติกและโฟม” (นาย ข (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“ส่งเสริมการใช้ถุงผ้า และเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ประเภทเดิม” (นาย ค (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“เลือกบริโภคสิ่งของที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น ชื้อของที่ห่อด้วยใบตอง” (นาย ง (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“ใช้สิ่งของที่ย่อยสลายได้เองในธรรมชาติ” (นาย จ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“ลดปริมาณถุงพลาสติกและโฟม โดยหันไปใช้ปิ่นโตแทน” (นาย ฉ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“กินอยู่อย่างพอเพียง เลือกซื้อของที่ผลิตได้เองในท้องถิ่น” (นาย ช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“ซื้อพอดีกับความต้องการบริโภคในครัวเรือน” (นาย ซ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“ไม่ใช่จ่ายฟุ่มเฟือย เลือกซื้อตามความจำเป็น บริโภคเท่าที่จำเป็น” (นาย ฌ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“รณรงค์ให้ประชาชนมีการลดการสร้างขยะ โดยใช้ถุงผ้าหรือตะกร้า” (นาย ญ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“รณรงค์ให้ประชาชนลดการใช้ถุงพลาสติก โฟม” (นาย ฎ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“รณรงค์ให้ประชาชนเลือกบริโภคที่เหมาะสมต่อความจำเป็น ไม่ซื้อของเหลือบริโภค” (นาย ฏ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

ตารางที่ 22 ข้อเสนอรูปแบบการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล

ข้อเสนอรูปแบบการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล	จำนวน
ส่งเสริมการนำหลัก 3 R มาใช้	12

“แนะนำให้ประชาชน คัดแยกขยะในครัวเรือน และเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” (นาย ก (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“ให้หลักการกำจัดขยะที่เหมาะสมตามประเภทขยะ ใช้หลัก 3 R คือ ลดการใช้ นำกลับมาใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่” (นาย ข (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“นำหลัก 3 R มาใช้ คือ ลดการใช้ นำกลับมาใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่” (นาย ค (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“รณรงค์ให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะตั้งแต่ครัวเรือน” (นาย ง (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“ส่งเสริมการคัดแยกขยะในครัวเรือน เพื่อนำไปขายแลกกลับมาเป็นเงิน” (นาย จ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“รณรงค์ให้มีการคัดแยกขยะแล้วนำขยะไปขายกับธนาคารขยะ” (นาย ฉ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“ต้องให้ทุกหลังคาเรือนแยกขยะก่อนทิ้ง” (นาย ช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“เทศบาลจัดหาถังคัดแยกขยะแจกจ่ายให้กับชาวบ้าน” (นาย ซ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“เทศบาลต้องจัดกิจกรรมรณรงค์การคัดแยกขยะ และรับซื้อขยะในราคาที่สูงกว่าราคาทั่วไป” (นาย ฌ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“นำขยะกลับมาใช้ซ้ำ หรือแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์จากขยะเหลือใช้ แล้วนำไปขาย” (นาย ญ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“เทศบาลจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างผลิตภัณฑ์จากของเหลือใช้ และจัดหาตลาดให้กับชุมชน” (นาย ฎ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“ส่งเสริมการคัดแยกขยะอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง” (นาย ฏ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

ตารางที่ 23 ข้อเสนอรูปแบบการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน

ข้อเสนอรูปแบบการจัดการขยะตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	จำนวน
1. ต้องจัดกิจกรรมรณรงค์อย่างต่อเนื่องเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นวิถีชีวิตประจำวัน	10
2. ผู้นำต้องเป็นแบบอย่างที่ดี และมีความจริงใจในการแก้ปัญหา	2

“เทศบาลต้องมีความต่อเนื่องในการดำเนินการรณรงค์ให้ประชาชนลดปริมาณขยะ”

(นาย ช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“เทศบาลต้องจัดกิจกรรมส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจนติดเป็นนิสัย และปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

(นาย ข (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“เทศบาลต้องร่วมกับชุมชนดำเนินการอย่างต่อเนื่อง” (นาย ค (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“ค้นหาพหุภาคีเครือข่ายในพื้นที่ให้มากที่สุด เพื่อเชิญชวนมาทำกิจกรรมร่วมกัน” (นาย ง (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“จัดกิจกรรมในชุมชนบ่อย ๆ” (นาย จ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“ผู้นำต้องทำเป็นแบบอย่าง และทำอย่างจริงจัง” (นาย ฉ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“นายกต้องประกาศนโยบายที่ชัดเจน แล้วเชิญชวนให้ประชาชนร่วมดำเนินการ” (นาย ช (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“เทศบาลต้องมีความจริงใจ มุ่งมั่นในการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง” (นาย ซ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“เทศบาลต้องมีความจริงจัง และจริงจังในการแก้ไขปัญหา ไม่ใช่สร้างกระแสเป็นพัก ๆ” (นาย ฅ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“เทศบาลเข้ามาจัดกิจกรรมในชุมชนบ่อย ๆ ” (นาย ญ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“เจ้าหน้าที่ต้องเข้ามาให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง” (นาย ณ (นามสมมติ), สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2556)

“เทศบาลต้องเข้ามาให้ความรู้ในชุมชนบ่อยๆ” (นาย ภู (นามสมมติ), สัมภาษณ์,
7 พฤษภาคม 2556)

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University